

Bez cenzure hr 23.01.2019.

Što je veći paušal u cijeni javne usluge to je ekonomski interes selektiranja potencijalne sirovine iz otpada – manji...

siječanj 23, 2019 - 7:18 PM

Hoće li stupanj demokratičnosti u Republici Hrvatskoj utjecati na odluke Komisije, odnosno Europskog fonda za regionalni razvoj? Kada bi se pitalo građane, odnosno kupce proizvoda i usluga, dostignuti stupanj demokratičnosti utjecati će moguće na smanjenje priljeva sredstava Fonda. To nebi bilo dobro. Međutim, smanjena sredstva razvoja iz Fonda EU zbog niskog stupnja demokratičnosti, vjerujem, motivirati će političare (?) da se stupanj demokratičnosti poveća. Hoće li.

Dokaz netoleranciji prema građanima, uključivo i prema privrednim subjektima je uporno zanemarivanje zakona uopće, a posebno kada je u pitanju gospodarenje otpadom. Mogli bismo reći da u posljednjih desetak godina promatramo utakmicu sa dva poluvremena.

Prvo poluvrijeme od 2010. do 2013. godine je sukob:

- nadležnog ministarstva zaštite okoliša, posebice nakon donošenja odredbe o primjeni principa „onečišćivač plaća“ i kriterija obračuna usluge sukladno količini predanog otpada, i
- davatelja usluga koji nisu uskladili poslovanje prema Zakonu o otpadu.

Sportski rečeno: povelili su davatelji javne usluge – monopolisti podržani od političkih mentora – gradonačelnika, dok su/je nadležno ministarstvo zažmirili na protuzakonite cjenike usluga.

Drugo poluvrijeme se igra do 25. svibnja 2016. godine kada je Vlada Republike Hrvatske svojom Uredbom o gospodarenju otpadom, bez utemeljenja u Zakonu, ozakonila PAUŠAL pod nazivom Obvezno Minimalno Javnu Uslugu (OMJU), ne samo u buduću, nego je ozakonila paušal od prije Zakona o otpadu – iako su znali ili su trebali znati da OMJU nije usluga.

Promjena politike Ministarstva zaštite okoliša rezultat je trogodišnjeg lobiranja davatelja javne usluge, s ciljem da se ništa ne mijenja. Naime, paušal pod nazivom: naknada za volumen posude ili zadužene posude je zamijenjen novim paušalom, ovaj put sukladno pravno upitne Uredbe, pod nazivom: OMJU, i na kraju ostvareno da novi paušal u ukupnoj cijeni javne usluge čini oko 80% cijene usluga, a preostalih 10-tk posto prema količini predanog otpada. Postotno učešće paušala upravo je dijametrajno suprotno interesima korisnika usluga za selektiranje otpada. Što je veći paušal to je ekonomski interes selektiranja potencijalne sirovine iz otpada – manji. Ovo se tim prije potvrđuje za vlasnike stanova u više-stambenim zgradama koji će plaćati iste iznose mjesečno neovisno o količini predanog/proizvedenog otpada.

Predsjedniku Vlade RH je dostavljeno nekoliko priopćenja, uključivo i Otvoreno pismo na koje nismo dobili nikakav odgovor. Cijenimo da to više govori o vlasti nego o korisnicima javne usluge. To što nadležno Ministarstvo, i davatelji usluga odgovaraju na upite, prigovore i reklamacije naučenom mantrom kojom ponavljaju odredbe sporne Uredbe što smo na određen način i očekivali. Sve to ima utjecaj na stupanj demokratičnosti hrvatskog društva.

Princip „onečišćivač plaća“, i kriterij za obračun usluga prema količini predanog otpada derogirali su Uredbom, zato mi: potrošači – korisnici javne usluge prikupljanja i odvoza komunalnog otpada javno ukazujemo nezadovoljstvo neostvarenju plansko smanjenja miješanog komunalnog otpada, racionalno gospodarenje potencijalne sirovine iz otpada i ekonomski interes korisnika usluga – potrošača.

Ukoliko do konca 2020.godine ne osiguramo (od cca 18%) na planirano i obvezujućih 50% smanjenja miješanog komunalnog otpada valja očekivati da ćemo, po iskustvu Italije, Poljske i drugih članica EU plaćati penale u iznosu od više desetaka milijuna eura. Pitamo vlast svih nivoa: tko će preuzeti odgovornost za štetu zbog ne poduzimanja zakonom određenih aktivnost.

Ante Tičić